

11. Fra Lærer Karl Kristian Sørensen i Vinde ved Struer om Pension. (Indbragt den 19de November 1884 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds, H. F. Hansen.)

Andrageren bemærker, at han i 1865 blev ansat som Lærer og Kirkefanger i Høllum, Hjørring Amt, og henviser med Henhyn til sin Virksomhed der til en Ubefaling fra 60 af Skoledistriktets Behoere samt til Examenslisten over Skolens øverste Klasse ved den af ham sidst afholdte Examen i April 1877. Paa Grund af svagt Helbred ansøgte han i Sommeren 1877 Skoledirektionen om at maatte holde en examineret Hjælpe-lærer, og da dette affloges, fornyede han sin Ansøgning med Tilføiende, at hvis han ikke i et Aar maatte holde en saadan, bad han sig entlediget med Pension. Under 6te November f. A. entledigedes han da uden Pension, uden at det tillodes ham at forsvare sig. Han ansøgte derefter Kirke- og Undervisningsministeriet om Pension, men erholdt Afslag. Han anlagde da med fri Proces ved Landsøver- samt Hof- og Stadsretten Sag mod Ministeriet, som fritjendtes, ansøgte derfor om fri Proces til Sagens Indankning for Højesteret, hvilket imidlertid affloges, hvorfor han nu henvender sig til Rigsdagen, for ved dens Hjælp at komme til sin Ret. Han fremhæver, at naar det er blevet anført imod ham, at han skulde være driffældig, kan han ikke indrømme Rigtigheden af denne Bestyldning og henholder sig i saa Henseende til forskellige Andragendet vedlagte Ubefalinger, hvorfor det falder ham tungt, at han paa denne Maade med et svagt Helbred skal udvises af Skolens Tjeneste og med Kone og 10 Børn være overladt til offentlig Forjærgelse, efter at have offret sine bedste Aar og Kræfter i Skolens Tjeneste. Med Ministeriets Tilladelse er han under 23de September 1884 befitket til Lærer ved Viskolen i Vinde ved Struer, men Lønnen, 435 Kr. aarlig, er ikke tilstrækkelig til dermed at underholde hans store Familie. Han beder derfor Folkethinget om at forhjælpe ham til at erholde Pension fra hans Afstedigelse af og ligeledes fremtidig.

Da Skolelærerne ikke pensioneres direkte af Statskassen, og da Ansøgerens Sag oveni købet har været Gjenstand for Domstolenes Prøvelse, gjør Udvalget ingen Indstilling.

12. Fra Husmand Peder Knudsen af Enner om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 18de December 1884 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busf.)

Andrageren ophjser, at han i Slaget ved Sattrup og Ullerup den 6te April 1849 blev saaret, og efterat være kjendt udhygtig til Krigstjeneste, fik han Pension i 4 $\frac{1}{4}$ Aar, hvorefter den blev ham fratagen. Han har siden den Tid flere Gange forgjæves henvendt sig til Invalidebestyrelsen og Finantsministeriet, og indgav derfor i forrige Samling et Andragende til Rigsdagen, der blev henvist til Finantsministeren (se Tillæg B. Sp. 1447—48). Under 16de Juni d. A. har han imidlertid erholdt den Meddelelse, at det fremdeles ikke kan erkjendes, at han er berettiget til Invalideforjærgelse, hvorfor det maa have sit Forblivende ved det ham paa tidligere Andragender givne Afslag (se foran Sp. 8). Han henvender sig derfor nu atter til Rigsdagen og beder den om at forhjælpe ham til Invalideunderstøttelse i Betragtning af, at han paa Grund af Smertor i det saarede Knæ og en Densvaghed ikke kan fortsætte den Gjerning, hvorved han hidtil har ernæret sin talrige Familie.

Udvalget skal i Anledning af dette og lignende Andragender opfordre Finantsministeren til at være særlig imødekommende overfor Invalider i en ældre Alder, selv om det ikke er afgjort sandsynlig, at Invaliditeten hidrører fra Krigen, og foreslaar Andragendet paany henvist til Finantsministeren.

13. Fra forhenværende Branddirektor Premierlieutenant F. Brock-Hansen af Kjøbenhavn om Forhjælpelse af en ham tilstaaet Understøttelse. (Indbragt den 19de November 1884 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds Trier.)